

Etelä-Saimaan nettisivu 13.2.2024 – Vesa Salminen

## **Silja Soikkelin sydän on Lappeenrannassa, mutta seuraava harppaus urheilussa vaatisi koko elämän muuttamista Helsinkiin**



Silja Soikkeli elää kahden kaupungin kulkurina, sillä opiskelupaikka on Helsingissä, mutta sydän yhä Lappeenrannassa. Kai Skyttä

Luokanopettajaksi opiskeleva sulkapalloilija kulkee viikoittain junalla Helsingistä Lappeenrantaan kotiin ja treenaamaan. Ensi vuonna se tuskin on enää mahdollista.

**Silja Soikkeli** pelaa elämänsä parasta sulkapalloa, mutta nyt pitäisi tehdä iso päätös.

Luokanopettajan opinnot veivät hänet pari vuotta sitten Helsinkiin, mutta sydän ja sulkapallo jäivät Lappeenrantaan. Seuraava harppaus urheilussa vaatisi elämän siirtämistä kokonaan pääkaupunkiin.

Maanantai-iltana hän valmistautui vetämään Willimiehen Sulan puheenjohtajan ja pitkäaikaisen valmentajansa **Timo Alhon** kanssa treenejä junioreille urheilutalolla.

– Onhan se hienoa olla kasvattajaseuran väreissä. Täällä on hyviä tyyppejä seura täynnä, Soikkeli sanoo.

Helsingissä ei vakituisia harjoituskavereita ole, eikä toisen vuoden opiskelija käy minkään seuran harjoituksissa, mutta fysiikkaharjoituksia hän osaa jo vetää oman kokemuksensa pohjalta.

Alho ehti olla kahdeksan vuotta Soikkelin valmentaja, mutta on nyt enemmän harjoittelun avustaja ja neuvonantaja etänä kotikaupungista.

– Vuonna 2018 voitin alle 17-vuotiaiden SM-kultaa kaksinpelissä. Se oli yksi isoimmista hetkistä sulkisuralla ja myös konkretisoi sitä työtä, mitä oltiin Timon kanssa yhdessä tehty, Soikkeli sanoo.



Naisten rankingin kahden kärjen takana on kymmenen pelaajan tasainen kaarti, johon myös Silja Soikkeli tällä hetkellä kuuluu. Kai Skyttä

Soikkeli kuvaa elävänsä kahden kaupungin elämää. Opiskelukämppä on Helsingissä, mutta juna tuo viikoittain hänet Lappeenrantaan kotiin ja harjoittelemaan. Edessä hämmöttää kuitenkin jo syksy ja työharjoittelu. Helsingin yliopistossa luokanopettajien harjoittelupaikat ovat Viikin normaalikoulussa tai Helsingin normaalilyseossa. Se tietää pysyvämpää helsinkiläistymistä.

– Kyllä se on tulevaisuudessa se ratkaisu, mihin pitää varmaan mennä. Ja kai matkustamiseenkin jossain vaiheessa kypsyy.

Toistaiseksi kulkeminen ei ole tuntunut rasitteelta eikä helsinkiläisyys houkutelut. Mahdollisuus etäopiskeluun on tukenut valintaa, kun seuranvaihtoonkaan ei ole ollut halua.

Aiemmin ei pää kestänyt tiukkoja paikkoja, mutta se on kehittynyt tällä kaudella.

*Silja Soikkeli*



Silja Soikkeli on tuttu näky Huhtiniemen suliskentillä ja urheilutalossa vetämässä junnujen treenejä. Kai Skyttä

Opiskelu luokanopettajaksi tuntuu oikealta ratkaisulta, sillä Soikkeli sanoo tykkävänsä lasten seurasta. Ammatinvalinnassa malli oli lähellä, sillä molemmat vanhemmat ovat opettajia. Alakylän musiikkiluokkien kautta hioutunut musikaalisuus ja viulun soitto saivat sen sijaan väistyä sulkapallon tieltä, kun aika ei enää riittänyt molempiin. Luokanopettajana musiikin ja liikunnan saa yhdistettyä.

Isä **Marko Soikkeli** edusti nuorena kilpasoutajana Suomea arvokisoissa ja hänen tapanaan oli viedä lapsia tutustumaan eri urheilulajeihin. Siljan mukaan isä sai jostain päähänsä, että maanantaina on sulistreenit.

– Peli alkoi sujua ja siitä alkoi nauttia, vaikka olihan se alussa tosi alkeellista. Kun huomasi, että kehittyi ja osasi uusia asioita, oli se vaan siistiä.

Wilsun neljän tytön ryhmässä olivat lopulta nykyisin Tampereella opiskeleva ja edelleen SM-tasolla pelaava **Paula Oksanen**, **Rebekka Saira** sekä Siljan isosisko **Vilma**. Saira oli ryhmästä ensimmäinen, joka voitti Suomen mestaruuden 15-vuotiaisen tyttöjen nelinpelistä.

Muutama vuosi myöhemmin 17-vuotisten tyttöjen SM-kisoista ryhmälle tuli jättipotti. Kaksinpelissä seurakaverit Silja ja Paula olivat vastakkain finaalissa ja Paula voitti samassa kisassa nelinpelin mestaruuden.

Valmentaja Timo Alhon mukaan tytöt vaativat jokaisen harjoituksen jälkeen kertomaan, kuka heistä oli tänään paras.

– Kun joku oppi jonkun asian aikaisemmin kuin muut, toisten piti oppia se myös, että pärjäsi pelissä. Tervettä eteenpäin vievää kilpailua, Alho muistelee.



30-vuotiaan WilSun puheenjohtajaa Timo Alhoa voi kuvata Yrjö Viitikon kanssa Lappeenrannan mister sulkapalloksi. Silja Soikkelia hän ehti valmentaa Lappeenrannassa kahdeksan vuoden ajan ennen tämän lähtöä opiskelemaan. Kai Skyttä

23-vuotiaan Soikkelin harjoittelussa ei Alhon mukaan ole vielä otettu läheskään kaikkea ulos, mutta seuraava askel lähemmäs Suomen kärkeä vaatisi lisää panostusta esimerkiksi fysiikkaharjoitteluun pelinäkemyksen ja lajitaitojen kehittämisen rinnalla. WilSun kautta fyysisen harjoittelun osaamista olisi tarjolla, sillä lappeenrantalaisseurassa sulkapalloa pelaa kokenut fysiikkavalmentaja **Arttu Rossi**.

– Kaikki lähtee itsestä. Polte ja halu pitää olla oli laji mikä hyvänsä, Alho sanoo.

Nopeus ja kestävyys ovat Soikkelin vahvuuksia, mutta peliinsä hän sanoo kaipaavansa lisää varmuutta ja parannusta tilanteiden ennakointiin.

– Aiemmin ei pää kestänyt tiukkoja paikkoja, mutta se on kehittynyt tällä kaudella.

Räjätävissä mailapelissä rentous tulee onnistumisten ja itseluottamuksen kautta. Soikkelin mukaan osa harjoituksissa jo omaksutuista lyönneistä on jäänyt vielä käyttämättä peleissä, kun lyöntivalinta on ollut liikaa varman päälle.

– Uskaltaisi vain pelata rohkeasti ja mennä enemmän vaikka verkkolle tappamaan palloa.

Viime kesä meni harjoittelussa ohi selkäongelmien vuoksi, eikä suurempia odotuksia kauden alkaessa syksyllä ollut.

– Lähdin vain kokeilemaan kisoihin, ja pelaaminen lähtikin kulkemaan hyvin. Ehkä se on ollut se syy, miksi pääkoppakin on ruvennut kestäämään paremmin.



Silja Soikkeli otti SM-kisoista WilSun seurahistorian parhaan sijoituksen aikuisten sarjoissa,

vaikka onni arvonnassa ei tuonut parasta mahdollista paikkaa kaaviossa, vaan ykköspelaaja Nella Nyqvistin vastaan toisella kierroksella. Kai Skyttä

Tammikuussa Silja Soikkeli voitti Hämeenlinnan eliittikisan ja helmikuun alussa otti seuran kaikkien aikojen parhaan aikuissarjan sijoituksen 5.–8. sulkapallon SM-kisoissa Espoossa. Parempaankin olisi wilsulaiselle ehkä ollut rahkeissa varaa, mutta armoton kaavio heitti toiseen otteluun vastustajaksi tulevan mestarin **Nella Nyqvistin** ja tie katkesi.

Kaikkien aikojen kovin lappeenrantalainen sulkapalloilija **Antti Viitikko** muutti 16-vuotiaana Helsinkiin opiskelemaan Mäkelänrinteen lukioon. Hän ei tosin ehtinyt edustaa 1993 perustettua WilSua, vaan pelasi vielä Prisman nimissä. Soikkelin esikuvakaan hän ei ehtinyt olla, sillä tämä oli vain neljävuotias, kun Viitikko edusti Suomea Ateenan olympiakisoissa 2004.

17-vuotiaaseen Nyqvistiin kohdistuvat suomalaisen sulkapallon kovimmat menestysodotukset tällä hetkellä. Isä ja äiti **Ilkka Nyqvist** ja **Saara Hynninen** ovat entisiä huippupelaajia, joten sulkapallogeenit ja ymmärrys siitä, mitä laji vaatii ovat iskostuneet mieleen jo nuorena.

Lajin marssijärjestys Suomessa on naisissa selvä. Nyqvist on ammattilainen ja kakkospelaaja **Petra Saarnivaara** pystyy myös harjoittelemaan ammattimaisesti, mutta heidän takanaan on kymmenkunta pelaajaa, jotka voivat voittaa toisensa. Yksi heistä on Suomen rankingissa yhdenneksitoista noussut Silja Soikkeli.

–Kyllä miulla nälkää on tulla vielä paremmaksi. Pelaan tällä hetkellä paremmin kuin koskaan.

30 vuotta sulkapalloa

## **WilSu syntyi Prisman sisältä**

Tampereella opiskellut Antti Suppanen alkoi 1980-luvun alussa koota Lappeenrannassa yhteen sulkapallosta kiinnostuneita. Armilan koululla ja Kourulan salissa kokeiltiin, miltä laji tuntuu. Kun harrastajia tuli enemmän, saatiin kenttiä käyttöön myös urheilutalolta.

Sulkapalloliitto ei seurattomia harrastajia noteerannut, joten sulkapalloilijat liittyivät lentopalloseura Prismaan ja osallistuivat seuran nimissä ensimmäisiin kisoihinsa.

Vuonna 1993 sulkapallotoiminta oli Prismassa jo niin laajaa, että päätettiin perustaa erikoisseura Willimiehen Sulka, joka alkoi järjestää itse kansallisia kisoja. Eliittisarjan kauden viimeinen osakilpailu kuului yli kymmenen vuotta seuran vuosiohjelmaan.

Wilsun eliittikisat tunnettiin Suomen lisäksi erityisen hyvin myös Venäjällä. Lappeenrannassa vieraili parhaimmillaan 75 venäläispelaajaa.